

Warszawa, dnia 28 marca 2006 roku

KANCELARIA SENATU
BIURO LEGISLACYJNE

Opinia do ustawy
o ratyfikacji Międzynarodowej konwencji o odpowiedzialności cywilnej za szkody
spowodowane zanieczyszczeniem olejami bunkrowymi

Opiniowana ustawa została uchwalona, z przedłożenia rządowego, w dniu 23 marca 2006 roku na 14 posiedzeniu Sejmu.

Celem opiniowanej ustawy jest wyrażenie zgody na dokonanie przez Prezydenta RP ratyfikacji Międzynarodowej konwencji o odpowiedzialności cywilnej za szkody spowodowane zanieczyszczeniem olejami bunkrowymi, przyjętej przez Międzynarodową Organizację Morską w dniu 23 marca 2001 roku.

Konwencja ta, określana jako "Konwencja Bunkrowa", została przyjęta w celu zapewnienia odpowiedniego, natychmiastowego oraz efektywnego odszkodowania za szkody spowodowane zanieczyszczeniem olejami bunkrowymi. Jest ona uzupełnieniem ratyfikowanej przez Polskę wraz z protokołami Międzynarodowej konwencji o odpowiedzialności cywilnej za szkody spowodowane zanieczyszczeniem olejami (Konwencji CLC) oraz Międzynarodowej konwencji o utworzeniu Międzynarodowego Funduszu Odszkodowań za Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniem Olejami (Konwencji FUND).

Konwencja Bunkrowa ma na celu zapewnienie rekompensaty osobom, które poniosły straty spowodowane zanieczyszczeniami powstałymi na skutek wycieku lub wypuszczenia oleju bunkrowego ze statku. Zasięg terytorialny Konwencji obejmuje wszelkie szkody spowodowane zanieczyszczeniem środowiska naturalnego na terytorium Państwa – Strony, łącznie z morzem terytorialnym oraz szkody powstałe w wyłącznej strefie ekonomicznej Państwa – Strony lub, gdy Państwo – Strona nie ustanowiło takiej strefy, na obszarze przyległym do morza terytorialnego tego Państwa, wyznaczonym zgodnie z prawem międzynarodowym oraz rozciągającym się na odległość nie większą niż 200 mil morskich od linii podstawowej, od której jest mierzona szerokość morza terytorialnego.

Konwencja Bunkrowa przewiduje możliwość wyłączeń, m.in. Państwo – Strona może rozstrzygać o stosowaniu postanowień Konwencji w stosunku do swoich okrętów wojennych, okrętów pomocniczych marynarki wojennej lub innych statków będących własnością Państwa lub eksploatowanych przez Państwo i używanych czasowo wyłącznie w rządowej służbie niehandlowej. Rada Ministrów ma podjąć decyzję w tym zakresie.

W rozumieniu Konwencji Bunkrowej szkodą spowodowaną zanieczyszczeniem jest strata lub szkoda spowodowana poza statkiem przez zanieczyszczenie powstałe na skutek wycieku lub wypuszczenia oleju bunkrowego ze statku, gdziekolwiek taki wyciek lub wypuszczenie może nastąpić. Przedmiotowa Konwencja przewiduje odpowiedzialność właściciela statku oraz określa sytuacje, w których jest on zwolniony od tej odpowiedzialności, np. jeśli udowodni, że szkoda powstała na skutek działań wojennych, aktów agresji, wojny domowej, powstania albo na skutek wyjątkowego, nieuniknionego i niemożliwego do przewyżczenia zjawiska naturalnego.

Konwencja Bunkrowa wprowadza obowiązek posiadania przez właściciela statku ubezpieczenia lub innego zabezpieczenia finansowego, np. gwarancji banku. Państwo – Strona będzie wydawać certyfikat, że ubezpieczenie lub inne zabezpieczenie majątkowe odpowiedzialności cywilnej jest w mocy zgodnie z przepisami Konwencji.

Konwencja Bunkrowa jest związana z zagadnieniami uregulowanymi na gruncie prawa polskiego w Kodeksie morskim, ustawie o bezpieczeństwie morskim oraz w ustawie o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej. Z tego względu ratyfikacja przedmiotowej Konwencji będzie wymagała wprowadzenia zmian w Kodeksie morskim oraz wydania aktów wykonawczych. Rada Unii Europejskiej w decyzji 2002/762/EC z dnia 19 września 2002 roku wezwała państwa członkowskie do podjęcia wszelkich niezbędnych działań w celu wdrożenia Konwencji Bunkrowej do prawa wewnętrznego, jeśli to możliwe przed dniem 30 lipca 2006 roku.

Konwencja podlega ratyfikacji na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 5 Konstytucji RP.

Opiniowana ustawa nie budzi zastrzeżeń legislacyjnych.